

Въ сѣвѣота на д: недѣла,
отъ Матдея, зач. 64.

Въ онова врѣмѣ, Исусъ призова ученицы-ты си, и имъ рече: жалъ ми е за народа; защото три дни вече какъ сѣдѣтъ при мене и нѣмѣтъ, какво да ѣдѣтъ; а да ги распѣсѣмъ гладны нещѣ, за да не бы да прѣмалнѣтъ по пѣтъ. И казаха мѣ ученицы-ти: отъ гдѣ у насъ въ пѣстына-та толкова хлѣбове, цѣло да сѣ насѣти толко народъ? И рече имъ Исусъ: колко хлѣбове имате? а тѣ мѣ рѣкоха: седемъ, и малко рыбыцы. И повелѣ на народа да насѣдѣтъ на земля-та. И като зѣ седемъ-тѣ хлѣбове и рыбы-ты, и въздаде хвала, прѣломи, и даде на ученицы-ты си; а ученицы-ти на народа. И ѣдоха сички и насѣтиха сѣ; и дигнаха останало-то отъ укрьхн-ты седемъ кошници пълны. И онѣ, цѣло ѣдоха, бѣха чѣтыри хѣлады мѣжѣ, освѣнь жены и дѣца. И като распѣсѣна народа, влѣзе въ кораба, и доде въ прѣдѣлы-ты Магдалински.

Въ недѣла д:
отъ Матдея зачало 59.

На онова врѣмѣ, Исусъ прииди ученицы-ты си, да влѣзѣтъ въ кораба, и да заминѣтъ прѣди него отѣждѣ, до гдѣ да распѣсѣна народа. И като распѣсѣна народа възлѣзе на гора-тасамси да сѣ помоли. И като мрѣкна, самъ бѣше тамъ.

И корабъ-тъ бѣше вече по срѣдъ море-то, и вѣдствѣваше отъ вѣлны-ты; защото бѣше противенъ вѣтръ-тъ. И въ четвърта-та стража на нощь-та, отиде камъ тѣхъ Исусъ, и вѣрѣваше по море-то. И като го видѣха ученицы-ти, чѣ ходи по море-то, смѣтиха сѣ и дѣмаха: чѣ е привѣдѣнѣ, и отъ страхъ извыкаха. И Исусъ тоа часъ имъ продѣма, и рече: държайте; азъ съмъ: не бойте сѣ. Отговори Петръ и мѣ рече: Господи! ако си ты; повѣли ми да дода при тебе по вода-та. А той мѣ рече: Доди. И Петръ слѣзе отъ кораба, и вѣрѣваше по вода-та, да доде при Исуса. И защото видѣ силенъ вѣтра, уплаши сѣ: и като начала да потѣнѣва, извыка и рече: Господи; избави мѣ. И тоа часъ Исусъ прострѣ рѣка, улови го, и мѣ каза: Маловѣре, зацо си сѣ усъмнѣлъ? И като влѣзоха тѣ въ кораба прѣстана вѣтръ-тъ. И конто бѣха въ кораба, додоха та мѣ сѣ поклониха и дѣмаха: наистина Божій си. И като прѣминаха, додоха въ земля-та Геннисаретска.

Въ понедѣльникъ на і: недѣла,
отъ Матдея зачало 84.

На онова врѣмѣ, като сѣ вращаше Исусъ въ града огладнѣ. И като видѣ една смоковница на пѣтъ, отиде при неѣ, и не намери нищо на неѣ, само едны листа: и рече ѣ: да не стане вече отъ тебе рожа до вѣка. И на

часа